

¹Und der HERR redete mit Mose und sprach:²Mache dir zwei Drommeten von getriebenem Silber, daß du sie brauchst, die Gemeinde zu berufen und wenn das Heer aufbrechen soll.³Wenn man mit beiden schlicht bläst, soll sich zu dir versammeln die ganze Gemeinde vor die Tür der Hütte des Stifts.⁴Wenn man nur mit einer schlicht bläst, so sollen sich zu dir versammeln die Fürsten, die Obersten über die Tausende in Israel.⁵Wenn ihr aber drommetet, so sollen die Lager aufbrechen, die gegen Morgen liegen.⁶Und wenn ihr zum andernmal drommetet, so sollen die Lager aufbrechen, die gegen Mittag liegen. Denn wenn sie reisen sollen, so sollt ihr drommeten.⁷Wenn aber die Gemeinde zu versammeln ist, sollt ihr schlicht blasen und nicht drommeten.⁸Es sollen aber solch Blasen mit den Drommeten die Söhne Aarons, die Priester, tun; und das soll euer Recht sein ewiglich bei euren Nachkommen.⁹Wenn ihr in einen Streit ziehet in eurem Lande wider eure Feinde, die euch bedrängen, so sollt ihr drommeten mit den Drommeten, daß euer gedacht werde vor dem HERRN, eurem Gott, und ihr erlöst werdet von euren Feinden.¹⁰Desgleichen, wenn ihr fröhlich seid, und an euren Festen und an euren Neumonden sollt ihr mit den Drommeten blasen über eure Brandopfer und Dankopfer, daß es euch sei zum Gedächtnis vor eurem Gott. Ich bin der HERR, euer Gott.¹¹Am zwanzigsten Tage im zweiten Monat des zweiten Jahres erhob sich die Wolke von der Wohnung des Zeugnisses.¹²Und die Kinder Israel brachen auf und zogen aus der Wüste

¹وَأَمَرَ الرَّبُّ مُوسَى،²اصْنَعْ لَكَ بُوقَيْنِ مِنْ فِصَّةٍ. مَسْحُوتَيْنِ تَعْمَلُهُمَا، فَيَكُونَانِ لَكَ لِمُنَادَاةِ الْجَمَاعَةِ وَلَا تَخَالِ الْمَخَلَّاتِ.³فَإِذَا صَرَبُوا بِهِمَا يَجْتَمِعُ إِلَيْكَ كُلُّ الْجَمَاعَةِ إِلَى بَابِ خِيْمَةِ الْاجْتِمَاعِ.⁴وَإِذَا صَرَبُوا يَوَاجِدُ يَجْتَمِعُ إِلَيْكَ الرُّؤَسَاءُ رُؤُوسُ أَلُوفِ إِسْرَائِيلَ.⁵وَإِذَا صَرَبْتُمْ هُتَافاً تَرْتَجِلُ الْمَخَلَّاتُ النَّازِلَةُ إِلَى الشَّرْقِ.⁶وَإِذَا صَرَبْتُمْ هُتَافاً ثَانِيَةً تَرْتَجِلُ الْمَخَلَّاتُ النَّازِلَةُ إِلَى الْجَنُوبِ. هُتَافاً يَصْرُبُونَ لِرِخْلَانِهِمْ.⁷وَأَمَّا عِنْدَمَا تَجْمَعُونَ الْجَمَاعَةَ فَتَصْرُبُونَ وَلَا تَهْتِفُونَ.⁸وَيَتَوَ هَاوُونَ الْكَهَنَةُ يَصْرُبُونَ بِالْأَبْوَاقِ. فَتَكُونُ لَكُمْ قَرِصَةً أَبَدِيَّةً فِي أَجْيَالِكُمْ.⁹وَإِذَا دَهَبْتُمْ إِلَى حَرْبٍ فِي أَرْضِكُمْ عَلَى عَدُوٍّ يَصْرُبُ بِكُمْ، تَهْتِفُونَ بِالْأَبْوَاقِ، فَتُذَكَّرُونَ أَمَامَ الرَّبِّ إِلَهُكُمْ، وَتُخَلِّصُونَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ.¹⁰وَفِي يَوْمِ قَرَجِكُمْ، وَفِي أَعْيَادِكُمْ وَرُؤُوسِ شُهُورِكُمْ، تَصْرُبُونَ بِالْأَبْوَاقِ عَلَى مُحَرَقَاتِكُمْ وَذَبَائِحِ سَلَامَتِكُمْ، فَتَكُونُ لَكُمْ تَذْكَاراً أَمَامَ إِلَهُكُمْ. أَنَا الرَّبُّ إِلَهُكُمْ.¹¹وَفِي السَّنَةِ الثَّانِيَةِ فِي الشَّهْرِ الثَّانِي، فِي الْعِشْرِينَ مِنَ الشَّهْرِ، ارْتَفَعَتِ السَّحَابَةُ عَنْ مَسْكَنِ الشَّهَادَةِ.¹²فَارْتَحَلَ بَنُو إِسْرَائِيلَ فِي رِخْلَانِهِمْ مِنْ بَرِّيَّةِ سِينَاءَ، فَخَلَّتِ السَّحَابَةُ فِي بَرِّيَّةِ قَارَانَ.¹³ارْتَحَلُوا أَوَّلًا حَسَبَ قَوْلِ الرَّبِّ عَنْ يَدِ مُوسَى.¹⁴فَارْتَحَلَتْ رَايَةُ مَخَلَّةِ بَنِي يَهُودَا أَوَّلًا حَسَبَ أَجْنَادِهِمْ، وَعَلَى جُنْدِهِ تَحْشُونَ بَنُ عَمِّيئَادَابَ.¹⁵وَعَلَى جُنْدِ سِبْطِ بَنِي يَسَّاكَرَ تَتَائِيلُ بْنُ صُوعَرَ.¹⁶وَعَلَى جُنْدِ سِبْطِ بَنِي رُئُولُونَ أَلِيَابُ بْنُ جِيلُونَ.¹⁷ثُمَّ انْزَلَ الْمَسْكَنُ فَارْتَحَلَ بَنُو جَرْشُونَ وَبَنُو مَرَارِي حَامِلِينَ الْمَسْكَنَ.¹⁸ثُمَّ ارْتَحَلَتْ رَايَةُ مَخَلَّةِ رَأُووِينَ حَسَبَ أَجْنَادِهِمْ، وَعَلَى جُنْدِهِ أَلِيصُورُ بْنُ شَدْيُئُورَ.¹⁹وَعَلَى جُنْدِ سِبْطِ بَنِي شَمْعُونَ سَلُومِيئِيلُ بْنُ صُورِيَشْدَايَ.²⁰وَعَلَى جُنْدِ سِبْطِ بَنِي جَادَ أَلِيَسَافُ بْنُ دَعُؤِيلَ.²¹ثُمَّ ارْتَحَلَ الْقَهَاتِيُّونَ حَامِلِينَ الْمَقْدِسَ وَأَقِيمَ الْمَسْكَنِ إِلَى أَنْ جَاءُوا.²²ثُمَّ ارْتَحَلَتْ رَايَةُ مَخَلَّةِ بَنِي أَقْرَائِمَ حَسَبَ أَجْنَادِهِمْ، وَعَلَى جُنْدِهِ أَلِيَسْمَعُ بْنُ عَمِّيهُودَ.²³وَعَلَى جُنْدِ سِبْطِ بَنِي مَنَسَّى جَمْلِيئِيلُ بْنُ قَدْهُصُورَ.²⁴وَعَلَى جُنْدِ سِبْطِ بَنِي يَسِيَامِينَ أَيْدَنُ بْنُ جَدْعُونِي.²⁵ثُمَّ ارْتَحَلَتْ رَايَةُ مَخَلَّةِ بَنِي دَانَ سَاقَةَ جَمِيعِ الْمَخَلَّاتِ حَسَبَ أَجْنَادِهِمْ، وَعَلَى جُنْدِهِ أَخِيَعَزَّرُ بْنُ عَمِّيَشْدَايَ.²⁶وَعَلَى جُنْدِ سِبْطِ بَنِي أَشِيرَ فَجْعِيئِيلُ بْنُ عُكْرَنَ.²⁷وَعَلَى جُنْدِ سِبْطِ بَنِي تَفْتَالِي أَخِيرَغُ بْنُ عَيْنَ.²⁸هَذِهِ رِخْلَاتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِأَجْنَادِهِمْ حِينَ

Sinai, und die Wolke blieb in der Wüste Pharan.¹³ Es brachen aber auf die ersten nach dem Wort des HERRN durch Mose;¹⁴ nämlich das Panier des Lagers der Kinder Juda zog am ersten mit ihrem Heer, und über ihr Heer war Nahesson, der Sohn Amminadabs;¹⁵ und über das Heer des Stammes der Kinder Isaschar war Nathanael, der Sohn Zuars;¹⁶ und über das Heer des Stammes der Kinder Sebulon war Eliab, der Sohn Helons.¹⁷ Da zerlegte man die Wohnung, und zogen die Kinder Gerson und Merari und trugen die Wohnung.¹⁸ Darnach zog das Panier des Lagers Rubens mit ihrem Heer, und über ihr Heer war Elizur, der Sohn Sedeurs;¹⁹ und über das Heer des Stammes der Kinder Simeon war Selumiel, der Sohn Zuri-Saddais;²⁰ und Eljasaph, der Sohn Deguels, über das Heer des Stammes der Kinder Gad.²¹ Da zogen auch die Kahathiten und trugen das Heiligtum; und jene richteten die Wohnung auf, bis diese nachkamen.²² Darnach zog das Panier des Lagers der Kinder Ephraim mit ihrem Heer, und über ihr Heer war Elisama, der Sohn Ammihuds;²³ und Gamliel, der Sohn Pedazurs, über das Heer des Stammes der Kinder Manasse;²⁴ und Abidan, der Sohn des Gideoni, über das Heer des Stammes der Kinder Benjamin.²⁵ Darnach zog das Panier des Lagers der Kinder Dan mit ihrem Heer; und so waren die Lager alle auf. Und Ahi-Eser, der Sohn Ammi-Saddais, war über ihr Heer;²⁶ und Pagiell, der Sohn Ochrans, über das Heer des Stammes der Kinder Asser;²⁷ und Ahira, der Sohn Enans, über das Heer des Stammes der Kinder Naphthali.²⁸ So zogen die

إِذْ تَخَلَّوْا.²⁹ وَقَالَ مُوسَى لِحُوتَابَ بْنِ رَءُوفِيلَ الْمَدْيَانِيِّ جَمِيعِ مُوسَى، إِنَّا رَاجِعُونَ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي قَالَ الرَّبُّ أُعْطِيَكُمْ إِيَّاهُ. إِذْ هَبَّ مَعَنَا فَتُحْسِنُ إِلَيْكَ، لِأَنَّ الرَّبَّ قَدْ تَكَلَّمَ عَنْ إِسْرَائِيلَ بِالْإِحْسَانِ.³⁰ فَقَالَ لَهُ، لَا أَذْهَبُ، بَلْ إِلَى أَرْضِي وَإِلَى عَشِيرَتِي أَمْضِي.³¹ فَقَالَ، لَا تَتْرُكْنَا، لِأَنَّهُ يَمَّا أَنْتَ تَعْرِفُ مَتَارِلْنَا فِي الْبَرِّيَّةِ تَكُونُ لَنَا كَعُيُونٍ.³² وَإِنْ دَهَبْتَ مَعَنَا فَيَقْبِضُ الْإِحْسَانُ الَّذِي يُحْسِنُ الرَّبُّ إِلَيْنَا تُحْسِنُ تَحْنُ إِلَيْكَ.³³ قَارَتْخَلُوا مِنْ جَبَلِ الرَّبِّ مَسِيرَةَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، وَتَأْتُوهُ عَهْدَ الرَّبِّ رَاجِلًا أَمَامَهُمْ مَسِيرَةَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ لِيَلْتَمِسَ لَهُمْ مَنَزِلًا.³⁴ وَكَانَتْ سَحَابَةُ الرَّبِّ عَلَيْهِمْ نَهَارًا فِي إِتْخَالِهِمْ مِنَ الْمَحَلَّةِ.³⁵ وَعِنْدَ إِتْخَالِ النَّابُوتِ كَانَ مُوسَى يَقُولُ، فُمْ يَا رَبُّ فَلْتَسْبَدَّ أَعْدَاؤُكَ وَتَهْرُبْ مُبْغَضُونَكَ مِنْ أَمَامِكَ.³⁶ وَعِنْدَ خُلُولِهِ كَانَ يَقُولُ، ارْجِعْ يَا رَبُّ إِلَى رَبَوَاتِ الْوُفِّ إِسْرَائِيلَ.

Kinder Israel mit ihrem Heer.²⁹ Und Mose sprach zu seinem Schwager Hobab, dem Sohn Reguels, aus Midian: Wir ziehen dahin an die Stätte, davon der HERR gesagt hat: Ich will sie euch geben; so komm nun mit uns, so wollen wir das Beste an dir tun; denn der HERR hat Israel Gutes zugesagt.³⁰ Er aber antwortete: Ich will nicht mit euch, sondern in mein Land zu meiner Freundschaft ziehen.³¹ Er sprach: Verlaß uns doch nicht; denn du weißt, wo wir in der Wüste uns lagern sollen, und sollst unser Auge sein.³² Und wenn du mit uns ziehst: was der HERR Gutes an uns tut, das wollen wir an dir tun.³³ Also zogen sie von dem Berge des HERRN drei Tagereisen, und die Lade des Bundes des HERRN zog vor ihnen her die drei Tagereisen, ihnen zu weisen, wo sie ruhen sollten.³⁴ Und die Wolke des Herrn war des Tages über ihnen, wenn sie aus dem Lager zogen.³⁵ Und wenn die Lade zog, so sprach Mose: HERR, stehe auf! laß deine Feinde zerstreut und die dich hassen, flüchtig werden vor dir!³⁶ Und wenn sie ruhte, so sprach er: Komm wieder, HERR, zu der Menge der Tausende Israels!